

Békegyűlés és 105 ezer bélyeg

Vasárnap délelőtt a szegedi építők Dáni János utcai kultúrtermében szolidaritási hónap eseménysorozatában békegyűlést rendezett a népfőnt Csongrád megyei és Szeged városi elnöksége és a szegedi bélyeggyűjtő körök vezetősége.

A békegyűlés többszáz főnyi résztvevője előtt Somogyi Aladár, a szegedi bélyeggyűjtők titkára üdvözölte az elnökségben helyet foglaló Harmati Sándort, a Hazafias Népfőnt országos elnökségének tagját, az Országos Béketanács alelnökét, Luu Kiem-et, a Dél-Vietnami Felszabadítási Front budapesti állandó képviselőjének attaséját, Katona Sándort országgyűlési képviselőt, a népfőnt Csongrád megyei bizottságának titkárát, Lacsán Mihályt országgyűlési képviselőt, a népfőnt szegedi bizottságának alelnökét és a városi pártbizottság és tanács, a

Liebmán Béla felvétele

társadalmi és tömegszervezők képviselőit.

Harmati Sándor ünnepi beszéde után dr. Csikós Ferenc, Szeged megyei jogú városi tanács vb titkára, a Magyar Bélyeggyűjtő Egyesületek Országos Szövetsége dél-magyarországi területi szakközépiskolájának elnöke átadta Luu Kiem-nek azt a

105 ezer bélyegyet, amelyet a szegedi bélyeggyűjtők ajánlottak fel a vietnami gyermekeknek. (Képünk ezt a pillanatot örökíti meg.)

A békegyűlés kultúrtermében közreműködtek a Bebrits Lajos Vasútforgalmi Technikum irodalmi színpadának tagjai és általános iskolai úttörők.

Vállukra kapják a világot

Az első „vizesek” a szakközépiskolából

A virágcsokrok már elterjedtek, s megmaradt a szeretet, amely azokat adta. A köszöntő és üdvözlő szavak elszálltak, s maradt a várakozás, hogy valóban azzá lesznek-e mindannyian, amivé négy éven át készültek a Tisza-parti Gimnázium most végző érettségiző vizügyi szakközépiskoláinak. Az alma matert is megelőzve köszöntek el üzemük, az Alsó-tiszavidéki Vizügyi Igazgatóság vezetőitől, mérnökeiktől, akik hivatásukra, szakmájukra felkészítették őket. Az iskolai foglalkozásokon túl mindig is hazamentek a tápié gépjármű, ahol csak az ő számukra hoztak létre egy modern tanműhelyt 1 millió forintot költséggel. Szeretettel fogadták őket a távolabbi munkahelyeken is, a vizügyi művek építésénél, a gátéri teendők elvégzésénél, a folyamszabályozási munkálatoknál, a földmunkagépek megismertetésénél.

Most ért be a gondoskodás gyümölcse: vizügyi szakközépiskolások először érettségiznek Szegeden, s ezért is a nagy várakozás irántuk. Dr. Török László, gimnáziumuk igazgatója, Forgó László, az Alsó-tiszavidéki Vizügyi Igazgatóság vezetője, és osztályfőnökük, Benák Andrásné elfoglaltanul nyilatkoztak fiaikról. Nem extra, különleges osztály, semmi rendkívüli nem emeli őket más iskolabeli társaik fölé. Elérték azonban mindannyiukkal, hogy hivatásukat, szakmájukat egy életre szö-

lón megszeressék. Ezt bizonyítja, hogy a 28-as létszámú osztály szinte valamennyi tagja rögtön munkába akar állni vagy az Alsó-tiszavidéki Vizügyi Igazgatóságnál, esetleg az olajiparban, öntözötelepeken és más vizügyi igazgatóságokon. Akik tovább akarnak tanulni, azok is az alapképzésüknek megfelelő felsőfokú tanintézmények felé igyekeznek.

Ifjú Gera Sándor a műszaki egyetem vízmérnöki szakán szeretné gyarapítani tudását. A petőfitelepi fiú korán eljegyezte magát a szándékkal, hogy egyszer majd parancsolhasson a vizeknek. A szenvedélyt apjától örökölte, aki a MAHART szolgálatában áll. Tőle hallotta először, hogy a vizeknek igenis szolgálnia kell az embert. Tanulmányi eredménye is olyan, hogy arra bátran építhet a műszaki egyetem, ha sikerül majd a felvételi vizsgája.

Rostás Agnes, mint a „gyengébb nem” képviselője két leánytársával együtt állta meg a helyét a zömében fiús osztályban. Csáládájában sokan vannak „vizesek”. Sógora megbecsült gátör, egy nagybátyja öntözötelepi technikus, más rokonai pedig a miniszteri szakszervezetben dolgoznak. Természetesen tartja, hogy ő is a nyomukba szegődjön. Első munkahelyét az Alsó-tiszavidéki Vizügyi Igazgatóságnál pályázta meg. A versengés nagy, sokan pályáztak ide társai kö-

zül is. S ahogy eddig helytállt, ezután sem akar lemaradni.

Czizov József a kötelező nyári gyakorlatokon volt már kőműves, ács, betonozó, vasszerkezeti szerelő, dolgozott az igazgatóság tápié előregyártó telepén, járta gátörökkel a folyószakaszokat, vizsgálta a védőlétesítményeket. Semmilyen munka nem idegen tőle. Úgy van vele, hogy minden munkafolyamathoz értenie kell, hogy ha majd képzettségének, gyakorlati tapasztalatának alapján irányító munkát bíznák rá, emberek vezetésével bízzák meg, minden tekintetben helyt tudjon állni.

Friss érettségivel és 18 évesen olyan az ember, hogy szinte vállára szeretné kapni a világot. Hát tegyük is, birkózzanak vele, legyenek boldogok és mindig ilyen erősek, magabiztosak, mint most, amint felnőtté válva lépnek ki az iskola kapuján.

Lódi Ferenc

Hazai és külföldi együttesek a népitánc-fesztiválon

Augusztus 1 és 4 között rendezik meg az idén az ünnepi hetek egyik legrangosabb kulturális eseménysorozatát, a szakszervezeti népitánc-együttesek országos fesztiválját. Az ünnepi hetek e hagyományos és népszerű rendezvényéről az SZMT szegedi klubjában dr. Németh Lajos vezető titkár tegnap tartott tájékoztatóján a többi között elmondotta, hogy a három évvel ezelőtti megindított kezdeményezés véglegesen meggyökeresedett Szeged ünnepi heteinek programjában.

A táncfesztiválon hat magyar és négy külföldi együttes lép a közönség elé. Augusztus 1-én a Széchenyi téri rendezett nyitónépszerűség után este 8 órai kezdettel az újszegedi szabadtéri színpadon 3 budapesti és 3 vidéki együttes mutatja be műsorát: a Vasas központi művészegyüttese, az Építők Vadrózsák táncsoportja, a vegyipari szakszervezet Bartók Béla táncgyűjteménye, továbbá a diósgyőri Vasas, a kaposvári Somogy együttes,

VÁROSRENDEZÉS

Kétféle megoldás

Úgy látszik, érdemes volt belevágni egy héttel ezelőtti néhány városrendezési kérdés taglalásába, mert azóta ismét több olvasónk is jelentkezett hasonlókkal. „Két dühös ember” jellegű levelet kaptunk például: írják azért méltatlankodnak, hogy a Nagykörút északi részén két olyan lakóház is épült a közelmúltban, melyek keskenyebbik oldalukat mutatják az utca felé. „Mi dolog az — írják —, hogy a Belvárosban is megbontják már a városokra jellemző zárt épületsorokat!”

Valóban meglepő, hogy a Római körúti két ifjúsági ház főhomlokzata az udvari részre fordul, de ez egyáltalán nem egyedülálló Szegeden. Nem az az alsóvárosi parasztházak hasonló jellegzetességére gondolok, hanem például a három — „é-

hány évvel ezelőtti épült — Vedres utcai bérházakra. Kirínak a városképből? Nem. Amikor a Római körúti házak dolgát felhozta az építészek, azt mondta, hogy ezek is csak addig hatnak furcsán, amíg szülőben állnak, s mielőtt több ilyen épül majd ott egymás mellett, már nem tűnnek a városképtől idegennek.

Csak hogy van egy másik ellenvetés is! A Nagykörút déli része, a Bécsi körút éppen napjainkban születik újjá. Ez sem különösen nagy forgalmú útszakasz, az új házak mégis zárt sorban épültek. Hogy melyik a kettő közül a jó megoldás, azt a szakemberekre, a tervezőmérnökökre kell bízni. Ezúton tehát csak arra hívjuk fel a figyelmüket, hogy vegyék fontolóra a kérdést, s azután döntsenek. Nemcsak a má-
nak építjük a várost!

Már nem szokatlan

Szokatlan dolgok persze mindig voltak, s lesznek is. Tiltakozó levelek garmadát kaptuk akkoriban olvasóinktól, amikor éveket ezelőtti közöltük a lapban a Centrum (volt Tisza) Áruház új épületének makettjéről készült fényképet. A közvélemény felháborodott azon, hogy csak egyemeletes házat terveznek a város egyik legexponáltabb helyére. Ezen kívül talán a pesti, vagy a külföldi nagyáruházak képe is fejükben járhatott, ahol lépcsőkön — jobbik esetben liften, vagy mozgólépcsőkön — kell fel- és lejutni a halandónak, mire mindent megtalál, amit vásárolni akar.

Már régebben egyszer azért zúgott a fő szegedi nép, mert a Széchenyi tér park-

területeinek öntöttvas korlátjait leszedték. „Mivé lesz a tér hangulata nélkülük?” S mivé lett? Érezzük, látjuk, tudjuk, hogy sértetlenül meg van, hogy nem volt kár azokról a roszdás, mihaszna csövekért. Azóta már a többi térről, parkszegélyről is eltűntek. Most, hogy az utolsókat is kiszedték az Aradi vértanúk terén, már senki sem siratta őket.

Mint ahogy megszoktuk és megszerettük a Centrum Áruház épületét is. Szerény eleganciával simul bele a város képébe, s ami talán még fontosabb: szép kényelmes végigbandukolhat benne fiatal és vén, nem kap szívdobogást, nem téved el. S úgy mellesleg: évenként vagy 230 millió forintot hagyunk pénztárában...

Rejtett értékek

A város nem minden értékét ismerjük egyformán. Két olyan szobrot is tudok például — bizonyára van több is —, amely úgy elbújt a szegediek elől, hogy legtöbbször még csak nem is hallott róla. Az egyik a szemészeti klinika előadóterme mögött, a másik a Semmelweis-kollégium udvarán található. Dr. Kardos Antal levele juttatta most is csak eszembe őket. Arról írt szerkesztőségünknek, hogy az Oskola utcai tömb-belső rendezése visszaadta Szegednek egyik legnemesebb küllemű régi épületét, a szerb templomot, mely most az új háztól övezve, kellemes látványt, új hangulatot áraszt.

Ez így igaz. A terveknek nagyon szerencsés kézzel nyúltak a városrész rendezéséhez, a hajdanvolt Palánk megifjodott. „De miért van az, hogy másutt meg az új házakat most dugják el a járólékelő elől?

— kérdezi levélírónk. — Nem sokan tudják, hogy milyen új házak vannak a Hunyadi János sugárút egyik öreg háza mögött, a háztömb udvarán. Azután ott van a Párizsi körút, s újabban a Bécsi körút is, ahol beljebb több az új ház, mint az utcafronton.”

Szükség törvényt bont, mondhatnánk válaszul, de ez nem egészen fedné a valóságot. Nemcsak azért építkezünk olykor a tömbbelsőben, mert ott van szabad hely, tehát esetleg olcsóbb, mint másutt. Ez is igaz, de az is, hogy akik ilyen helyen épült lakásokban laknak, igen jól érzik magukat: a városban vannak, s mégis nagyobb nyugalom, nagyobb csend veszi őket körül, mintha ablakaik közvetlenül a forgalmas-zajos utcára nyílnának.

Akadnak tehát ilyen rejtett értékek is. **FEHÉR KÁLMÁN**

Pedagógusnap előzetes

Több mint tízezer óvónőt, részesülnek a „Kiváló tanár, 60 ezer általános iskolai tanárt és tanítót, közel 13 ezer középiskolai pedagógust és Ezen kívül csaknem 400 alsó- és felsőfokú intézménynek csaknem 9 ezer oktatóját üdvözlő a pedagógusnapon — június első vasárnapján — az ország. Ezen a napon adják át országsszerte a kitüntéseket, pénzjutalmakat is a legkiválóbb munkát végzett nevelőknek. Mintegy 70-en

Kulturális küldöttségünk Moszkvában

Dr. Orbán Lászlónak, a művelődésügyi miniszter első helyettesének vezetésével vasárnap délelőtt küldöttség utazott a Szovjetunióba, a magyar-szovjet kormányközi kulturális bizottság soron következő ülésére. A tanácskozáson a magyar delegációt a már Szovjetunióban tartózkodó Ilku Pál művelődés-ügyi miniszter vezeti. Együtt utazott haza a küldöttséggel Aram Hacaturjan, a világ-híró zeneszerző is. A küldöttség búcsúztatásánál a Feriegyi repülőtéren megjelent Molnár János művelődésügyi miniszterhelyettes. Ott volt F. J. Tyitov, a Szovjetunió budapesti nagykövete is.

Kenderkiállítás Budapesten

A magyar kendertermesztés és feldolgozása címmel igen érdekes kiállítást nyitottak meg tegnap, hétfőn délelőtt a Vajdahunyad várában levő Mezőgazdasági Múzeumban. A kiállított anyagot már szombaton bemutatták a sajtó képviselőinek, ahol többek között Tóth László, a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat vezérigazgatója ismertette a gazdag anyagot.

Azért is érdekes a kiállítás, mert nem csupán a jelenlegi állapotot mutatja be, hanem történeti visszatekintést nyújt a kendertermesz-

tés és feldolgozás évszázados múltjára. A képekkel és gépekkel bemutatott anyag azt is illusztrálja, hogy a kendertermesztés és feldolgozás központja Szegeden van, s hogy ez az iparág milyen fejlődésen ment keresztül az elmúlt évtizedek során.

A kenderkiállítást tegnap Lehr Ferenc könnyűipari miniszterhelyettes nyitotta meg. A Mezőgazdasági Múzeum kiállításai között a kendertermesztést és feldolgozást bemutató anyag méltán számíthat érdeklődésre, s látogatók augusztus végeig felkereshetik.

KEDD.
1968. MÁJUS 21.

DEL-MAGYARORSZÁG 3